

A blue-tinted photograph of railway tracks receding into the distance. The tracks are the central focus, with a large, bold number '1' in the upper right corner. The image has a halftone or dithered texture.

1

DANSK
LOKOMOTIV
TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. JANUAR 1977 – 77. ÅRGANG

1

Indhold:

Pessimisme ved nytårstid	2
Fængselsbetjenten	3
Finansminister K. Heinesen på CO I' møde	6
Udtalelse fra CO I repræsentantskabsmøde	8
Nytårshilsen fra statsministeren	9
En stor landvinding	10
Nyt fra DSB	11
Rejsetilbud fra DSB	12
Regulariteten	13
Besøg hos SAS	14
Fra landet	15
Stillingsvurdering	16
Selvangivelsesfradrag 1976	17
Personalia	19

Redaktører:

K. B. Knudsen
(ansvarshavende)
G. A. Rasmussen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Danmark kan ikke kaldes et fattigt land; men vi har svare kvaler med samfundshusholdningen og der er rigeligt med grunde til at nære pessimisme for fremtidens økonomiske forhold. I hvert fald på kortere sigt. To modpoler giver landet hovedpine – arbejdsløshed og betalingsbalance.

For at øge beskæftigelsen skal der skabes større forbrug; men det gør betalingsunderskuddet større og vi kommer til at skylde udlandet flere penge. Det har sin grænse. Træffer man imidlertid foranstaltninger til nedbringelse af betalingsunderskuddet forøges antallet af arbejdsløse. Ja, men hvad skal der dog gøres? Det er en politisk afgørelse. Et er imidlertid sikkert. Vi må indrette os med en lavere økonomisk vækst. Ikke mindst fordi vi i langt højere grad end andre industrialiserede lande er meget afhængige af konjunkturerne hos vore samhandelspartnere. Politikerne lægger en spændetrøje på den økonomiske aktivitet. Inden for snævre økonomiske rammer skal ske en fordeling af noget som hverken helt eller halvt slår til. De gentagne, langvarige og snørklede forhandlinger mellem politiske partier for at lave økonomiske forlig har ikke øget respekten for politikernes evne til at skabe virkeligt dybtgående orden i samfundsholdningen. Der er snarere sket en uddybning af mistilliden til at styre, som forkvakles af alt for mange partiers tilstedeværelse i folketinget. Et valg kan næppe undgås i det nye år. Det kan være ønskeligt i en forhåbning om, at valgresultatet ville betyde færre partier i folketinget, således at mulighederne for et stærkt styre opstår. Demokratiet kan derefter begive sig ud på en mindre farefuld sejltur. Vi har ikke alene skylden for den situation, landet stander i. Som allerede sagt, har forhold omkring os stor betydning. Forhold som vi har meget lidt indflydelse på. Det har virkning for vore arbejdsbetingelser; men vi vil forhåbentlig være i stand til at opnå resultater til gavn for medlemsinteresserne. Det er staten som har den indflydelse, der påvirker vore anstrengelser, i højere grad end det, at vi er beskæftiget i en statsvirksomhed som DSB med beskæring af driftsbudget, der har mærkbare virkninger for medarbejderne. Med skærpet opmærksomhed følger vi planer fra både stat og DSB.

Fængselsbetjent

J. Wulff-Jensen, fængselsoverbetjent, fortæller om sit job

Vi har haft en samtale med fængselsoverbetjent J. Wulff-Jensen og indleder med at spørge:

Ligesom tilfældet er med politibetjente, er der vel også en særlig »procedure« med hensyn til opnåelse af fast ansættelse som fængselsbetjent?

Ja, når der er opslået en stilling kan den interesserede hente ansøgningsskema, hvor han søger ind, eller ved henvendelse i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Ansøgningen indsendes til en af de to før nævnte institutioner.

Og hvad er så proceduren videre?

Så bliver den pågældende indkaldt til Kriminalforsorgens Personaleskole, her finder der en prøve sted, der dels går på vedkommendes almene viden, dels en staveprøve (dansk-prøve) og endelig en hukommelsesprøve. Der kræves bestået med et bestemt gennemsnit. Derefter skal ansøgeren møde for Kriminalforsorgens Bedømmelsesudvalg – Kommer man også igennem her, kan man ansættes på prøve.

Prøvetid

Er der aldersbetingelser?

Nej, men den pågældende skal være fyldt 21 år, men formelt er der ingen grænse opadtil.

Hvor lang er prøvetiden?

To år. Her på Vestre Fængsel har vi en såkaldt introduktionstid på 2-3 måneder hvor man dels går direkte ud i fængslet på praktisk instruktion sammen med en ældre fastansat, som er udpeget som instruktør.

Efter en måneds tid kommer den pågældende på et teoretisk instruk-

mandslære, sundhedslære, afvionskursus af 3 ugers varighed. Derefter er man så igen i praktik med det sigte at gøre instruktionen ensartet for alle antagne.

Kommer den pågældende derpå ud og gør selvstændig tjeneste?

Ja. På en afdeling, hvor der arbejdes to og to sammen, altså nok selvstændig, men således, at der går en erfaren kollega på den anden side, som kan støtte med råd og vejledning.

Og det næste trin?

Ja, det indtræder efter et års tid, da vedkommende så indkaldes til Kriminalforsorgens Personaleskole, hvor opholdet varer ca. ½ år. Her foregår hele den teoretiske uddannelse, der er fælles for hele landet.

Der sluttes af med en eksamen, fagene er: kriminalret, kriminalogi, proces, sikkerhedslære, sociallære, fængselslære, almen voksenpæda-

gogisk grundkursus, tjenestegerbehandling, selvforsvar, førstehjælp, samt dansk sprogundervisning.

Tager man så stilling til fastansættelse?

Ja, hvis han har fået en bedømmelse, der gør det muligt at fastansætte ham.

Lønforhold

Hvordan er aflønningen?

Vi er lønnet efter statens regler. Fængselsbetjenten antages i lønramme 5 på trin 9. Også i prøvetiden står han altså på dette trin. Efter fastansættelse rykker man op i lønramme 6 trin 11.

Hvor meget er det i kroner?

I lønramme 5, skalatrin 9 er den på 66.986 kr. Efter to år rykker han som nævnt op på trin 11, i lønramme 6, og får så 68.540 kr. årligt (med stedtillæg).

Er der særlige ydelser for ubekvemme arbejdstider?

Ja, de skiftende tjenestetider, som fængselsbetjente har, gør at man må regne med ca. 4-500 kr. ekstra pr. måned, (- hvis man er i kontinuerlig skiftehold).

Hvor højt stiger man i løn med ancienniteten?

Man stiger automatisk, indtil man bliver overbetjent. Man stiger hvert andet år med et trin på skalanen, således at man efter ti års tjeneste rykker op i lønramme 9, 18 trin, og det er 82.630 kr. årligt.

Kan overbetjente opnå yderligere advancement?

Ja, ca. 35% kan vente advancement til vagtmestre eller overvagt-mestre.

For den væsentligste del af disse stillinger vil lønnen andrage ca. 88.000 kr. Overvagtimestrene når op på noget højere løn (fra 93.000 til 104.000 kr.). De allerhøjeste advancementstillinger ligger dog på 120.000 kr. Der er altså overvagt-mestre-stillinger på forskellige løn-trin.

Organisation

Fængselsbetjentene er organiseret?

De er organiseret i Dansk Fængselsforbund med lokal-afdelinger ved de respektive anstalter.

Hvor mange medlemmer?

2.260. Forbundet er tilsluttet COI.

Det daglige arbejde

Kan du sige lidt om fængselsbetjentens daglige arbejde ved Vestre Fængsel?

Det er meget forskelligartet.

Hovedopgaven er selvfølgelig den direkte kontakt med de indsatte, d.v.s. at de fleste betjente er beskæftiget på fængselsgangene,

med at ordne alle forhold vedrørende fangerne.

Kunne du sige det lidt mere konkret?

Ja, f.eks. at fangerne skal mønstres op om morgen, derpå have morgenmad, som fængselsbetjentene udleverer. Derefter er der ofte en række transporter som betjentene har ansvaret for.

Forholdet er det, at der hver morgen fra fængslet afgår biler med fanger til de forskellige retsinstan-ser.

Derudover har betjentene opgaver som f.eks. at overvåge ambulante behandlinger på hospitalerne. Finder der indlæggelse sted (på hospitalet) af fanger, stiller fængselsbetjenten som vagt på disse hospitaler.

Og endvidere er det fængselsbetjentens opgave at fremstille fangerne i retten.

Hvordan er relationerne til politimyndigheden efter forhør?

Her er forholdet sådan, at politiet afleverer fangerne til fængselsbetjentene. Vi modtager dem så og registrerer alt, hvad de har. Også deres sagsakter følger med til fængslet.

Afvikler fængselsbetjentene også gårdturene?

Ja, fangerne skal to gange om dagen på gårdtur, og det er betjentenes opgave at have ansvaret for dette. Endvidere skal fængselsbetjentene sørge for, at fangerne kommer til de undervisningsmæssige- og beskæftigelsesmæssige aktiviteter, der foregår i fængslerne.

Endelig er der opgaver vedrørende besøgsvirksomheden, hvor betjentene overvåger denne, herunder visitation af fangerne før og efter besøget.

Og når aftenen kommer?

Finansminister Knud Heinesens tale til CO I repræsentantskabsmøde

6

Jeg takker for indbydelsen til at komme i dag og sige nogle ord ved COI's repræsentantskabsmøde.

Når jeg er indbudt, så er det nok fordi, jeg er lønningsminister. Og jeg vil også gerne sige noget om forholdet mellem staten og dens personale. Men således som verden er indrettet, får jeg ikke lov til noget øjeblik at glemme, at jeg også har til opgave at beskæftige med med statens finanser. Og derfor vil jeg også sige nogle ord om de ydre økonomiske vilkår, der er for at tage stilling til lønnings- og pensionsspørgsmål.

De offentligt ansatte er i skudlinjen i disse år. Jeg finder det helt i orden, at en vågen befolkning følger med i, hvorledes staten og kommunerne skøtter deres sager. Men det bør ske på en fair måde. Og det gør det meget sjældent i disse år. Vi har i de sidste år været vidne til meget nedsættende og fornærmende omtale af de offentligt ansatte. Folketinget har måttet anvende mange timer, som kunne have været brugt til noget mere nyttigt, med at drøfte nærmest hadske angreb på så den ene, så den anden gruppe af offentligt ansatte

Det er dog en tilfredsstillende, at folketingets partier på ét nær har taget afstand fra den jagt, der drives. Der er faktisk kun et parti, som prøver at bilde folk ind, at de offentlige kan løse væsentlige opgaver uden personale og uden penge.

Derfor forstår jeg fuldtud, at en række organisationer i sidste uge følte, at et forslag til folketingsbeslutning om at berøve grupper af offentligt ansatte rettigheder, som udgør en central bestanddel af deres ansættelsesvilkår, var dråben, der fik bægeret til at flyde over. Den demonstration, der blev gennemført i onsdags, var et værdigt og forståeligt svar på en urimelig holdning overfor offentligt ansatte.

For regeringen og Socialdemokratiet står det helt klart, at de offentligt ansatte udføre et meget nyttigt arbejde, som der ikke er nogen som helst grund til at nedvurdere. Vi ønsker et godt, loyalt og gensidigt forpligtende forhold mellem tjenestemænd, andre offentligt ansatte og politikere, og et forhold, som må være så smidigt, at det kan tilpasses ændringer i samfundsforholdene, men hvis kerne er den samme.

Og i disse år, hvor vi må regne med, at 60'ernes kraftige vækst er uigenkaldeligt forbi er en række tilpasninger nødvendige af økonomiske grunde.

Lad mig sige lidt om baggrunden for og indholdet af de foranstaltninger, vi har gennemført.

Gennem foråret og sommeren viste de to vigtigste tal i den danske økonomi en meget betænkelig udvikling. Der var ikke tegn til en afgørende forbedring i beskæftigelsessituationen, og underskuddet på betalingsbalancen voksede foruroligende meget.

Betalingsbalanceunderskuddet i indeværende år så dengang ud til at blive 8-9 milliarder kroner, og hvis vi intet foretog os, måtte vi regne med, at underskuddet i 1977 og 1978 ville blive af samme størrelse. Med gæld til udlandet på dengang ca. 30 milliarder kroner, var konsekvenserne af disse udsigter en fordobling af gælden på 3 år. Denne udvikling ville vi ikke tage ansvaret for.

Den meget store arbejdsløshed var på trods af forbedringen i sommermånederne stadig på 100.000 arbejdsløse med udsigt til at blive endnu større i løbet af vinteren. En udvikling som betalingsbalancesituationen forhindrede os i at gribe ind overfor. Vi var således i en klemme, hvor betalingsbalanceun-

derskuddet måtte reduceres, for at vi kunne genvinde vor økonomiske handlefrihed.

Det vil helt konkret sige, at vi måtte føre en økonomisk politik, der kunne gøre det muligt at gribe ind overfor arbejdsløsheden.

Det var derfor nødvendigt med et sæt af økonomiske indgreb, der på kort sigt bremsede udviklingen i underskuddet og derigennem på lidt længere sigt lagde grunden til en varig forbedring af beskæftigelsen.

Vi havde kun 3 mulige midler:

- 1) Højere skatter og afgifter.
- 2) Besparelser på offentlige udgifter.
- 3) Begrænsning af indkomststigningerne.

De første to indgreb har en positiv virkning på betalingsbalancen, men en negativ virkning på beskæftigelsen, selv om vi har forsøgt at begrænse den negative virkning mest muligt. Medens det tredje indgreb var det eneste, der har en positiv virkning både på betalingsbalancen og beskæftigelsen.

Af indlysende grunde ville det ikke have været hensigtsmæssigt at lægge hele byrden på én af disse 3 muligheder. Resultatet af overvejelserne blev derfor et oplæg fra regeringen, der efter forhandlinger i folketinget mundede ud i den nu velkendte august-aftale, som indeholder en nogenlunde afbalanceret anvendelse af de tre midler.

Ved vurderingen af august-aftalen må der udover udviklingen i arbejdsløsheden og underskuddet på betalingsbalancen også tages hensyn til, at andre lande har gennemført eller planlægger at gennemføre indkomstpolitiske løsninger efter den samme tankegang som den, der indgår i august-aftalen. En tankegang der kort kan karakteriseres på følgende måde:

Gennem en stram indkomstpolitik der må omfatte alle befolkningsgrupper, kan vi begrænse stigningen i omkostningerne og derigennem en del af grundlaget for stigningen i priserne. Den forbedring af konkurrenceevnen, der bliver resultatet, vil kunne danne udgangspunkt for øget afsætning og produktion og dermed øget beskæftigelse.

Det forhold, at mange af de lande, vi handler med, også har gennemført en stram indkomstpolitik, betyder på den ene side, at vi får vanskeligere ved at øge vor afsætning og beskæftigelse, men det betyder på den anden side også, at udefra kommende prisstigninger vil blive formindsket og dermed gøre det lettere for os at holde den samlede omkostningsudvikling i tømme.

For yderligere at fremme beskæftigelsen indeholder august-forliget også en videreførelse og udbygning af den erhvervspolitiske støtte og en fortsættelse af de beskæftigelsesfremmende og arbejdsmarkedspolitiske initiativer.

I forlængelse af august-aftalen er der to ting, jeg gerne vil uddybe.

Her i landet har vi igennem de sidste 15-20 år haft en af de største velstandsstigninger nogensinde. Denne udvikling har imidlertid været kombineret med en stadig voksende inflation. Gennem pris- og avancelovgivningen, forlængelsen af de kollektive overenskomster i 1975, august-aftalen i 1976 og en række andre indgreb har vi forsøgt at tilrettelægge en langsigtet politik, der har til formål at nedtrappe inflationen.

Denne politik ser ud til at skulle lykkes. Efter i mange år at have ligget i den øverste ende med hensyn til inflation, er det nu lykkedes for os at komme ind i en udvikling, hvor vi er et af de lande, der har den roligste omkostningsudvikling.

At holde en lav stigningstakt for priser og indkomster kræver imidlertid en fortsat og omfattende indsats. Vi har i mange år vænnet os til stadige pris- og indkomststigninger. Jeg tror, at vi må indstille os på en langsommere stigning også ud over den periode, august-aftalen dækker.

Det betyder, at vi ikke skal betragte august-aftalen som en bølgedal, der snart vil være passeret, hvorefter vi igen skal ride på en bølgetop af høje pris- og indkomststigninger.

Det bliver tværtimod en lang og sejt tørn, der skal tages, før vi igen har en høj og stabil beskæftigelse. Det er ud fra denne erkendelse, at LO og Socialdemokratiet i mandags besluttede at undersøge mulighederne for ved utraditionelle midler at fremme beskæftigelsen og for i en overgangsperiode at fordele det bestående arbejde bedre.

Det andet punkt jeg gerne vil uddybe vedrører august-aftalens bestræbelser for at holde igen på de offentlige udgifter. Besparelserne er et led i den aktuelle forbrugsbegrænsning af hensyn til betalingsbalancen.

Det har ikke skortet på kritik af disse besparelser. Nogle mener, de har været for voldsomme. Andre at der skal langt større nedskæringer til.

Som vi har set og hørt, så kan kravene om endnu større besparelser med stort held føres frem, når man snakker om de store linier. Så drejer det sig nemlig om at nå det størst mulige antal milliarder uden at bekymre sig om virkningerne for de samfundsgrupper, det går ud over.

Men der tales med to tunger – for når talen om besparelserne forlader det generelle plan, når man skal tage fat på konkrete navngivne områ-

der f.eks. jyske banestrækninger, åndsvageforsorgen, Det kgl. Teater, postvæsenet, så får piben pludselig en anden lyd. Så kan næsten alle fortælle, hvor urimelig og skadevoldende det er at spare netop på det område. Men den tve-tungede tale går endnu videre. For, siger man så, der kan sagtens spares meget mere på andre områder.

Ja, på andre områder end dem, man selv er interesseret i, er der altid overflødig aktivitet at skære væk, tror man. Illusionerne herom er grænseløse, og der er nogen, der laver politik på sådanne illusionsnumre.

Jeg håber på, at vi efterhånden kan nå frem til en mere realistisk holdning til de offentlige udgifter, så vi kan komme denne tve-tungede tale til livs. Og jeg vil gerne yde mit bidrag til at skabe en mere afbalanceret holdning til statens og kommunernes udgifter.

For det første er der grund til at slå fast, at offentlige udgifter hverken er noget onde – eller for den sags skyld noget gode – i sig selv.

Det er resultaterne der tæller. Her tænker jeg på befolkningens forsyning med uddannelsesmuligheder, social omsorg og sygepleje og meget andet. Jeg tænker også på, at disse og andre ydelser skal stilles til rådighed for hele befolkningen på en måde, som øger ligheden i muligheder og vilkår.

Udbygningen af den offentlige virksomhed har især fundet sted i 60'erne og begyndelsen af 70'erne. På mange områder har væksten været så stærk og har fundet sted gennem så mange år, at væksten er blevet en selvfølge, og der er hos brugerne af den offentlige service skabt forventninger om, at ydelserne fortsat vil blive bedre og rigeligere år for år.

På den baggrund er der ikke no-

get at sige til, at selv en reduktion i væksttempoet bliver følt som en beskæring. Men det ændrer ikke ved den kendsgerning, at der fortsat sker en vækst i den offentlige sektor. De offentlige udgifter og personaletallet falder ikke. De offentlige udgifter og personaletallet vokser, selv om det er en vækst i et meget langsommere tempo, end man tidligere har set. Og det langsommere tempo er nødvendigt.

Det er imidlertid ikke blot et spørgsmål om at holde igen. På en række områder er situationen den, at der er et klart behov for en forøget indsats. Jeg tænker på f.eks. miljø-området, hvor udviklingen og en stærkere bevidsthed om problemerne har ført til krav om et bedre arbejdsmiljø og sundere og smukkere omgivelser.

Jeg tænker også på f.eks. omsorgen for ældre, hvor der til trods for en hastigere udbygning i de senere år stadigvæk er udækkede behov. For at skabe plads for denne forøgede indsats, er der derfor andre områder, hvis vægt på det samlede budget må direkte reduceres. Det, der foregår, er altså nødvendig omprioritering af opgaverne i den offentlige sektor.

Disse betragtninger om en nedsettelse af væksten for den offentlige sektor som helhed og en gradvis omprioritering af de offentlige aktiviteter kan vist bedst illustreres med udviklingen i antallet af offentlige ansatte.

Efter at vi i slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne oplevede en vækst i antallet af offentlige ansatte på 7-8 pct. om året, har vi i de senere år begrænset den samlede årlige vækst til et par pct. Bag denne gennemsnitlige vækstprocent ligger der en udvikling, hvor nogle områder har haft et faldende personaletal, medens andre vokser hur-

tigere end 2 pct. De tællinger af offentligt ansatte, der blev indført i 1975 viser f.eks., at antallet af ansatte ved den centrale administration udviser et svagt fald fra 1975 til 1976, medens der er en vækst i personalet i social- og sundhedsvæsenet på over 2 pct. i samme periode.

Regeringens og Socialdemokratiets holdning til det offentliges udgiftspolitik kan kort sammenfattes således:

1. Vi erkender, at i den aktuelle økonomiske situation gør hensynet til betalingsbalancen det nødvendigt at begrænse den samlede efterspørgsel, herunder det offentliges efterspørgsel. Derfor accepterer vi i den nuværende situation en stærkt afdæmpet vækst i den offentlige sektor.

2. På grund af udviklingen vil der være offentlige udgifter, som tiden er løbet fra. Til gengæld vil der være behov for, at det offentlige løser nye opgaver. Derfor må vi nødvendigvis foretage omprioriteringer.

3. Inden for så stort et område som den offentlige sektor vil man kunne finde urimelige forhold. De bør skæres væk.

4. Vi modsætter os derfor ikke besparelser på de offentlige budgetter. Vor deltagelse i de senere års forlig, viser det klart.

Men vi vil ikke gå med til nedskæringer, som forringer nødvendige ydelser til befolkningen, som rammer de svage grupper, som undergraver solidariteten i samfundet og som forøger uligheden.

Denne politik viger vi ikke fra.

Jeg har søgt med nogle få streger at opridse vores økonomiske og finansielle situation. Det er på denne baggrund, at vi om godt en uge skal til at forhandle om en fornyelse af aftaler og overenskomster.

Som traditionen er, indledes for-

handlingsrunden i hele den offentlige sektor, med et møde med TFU, med repræsentanter for statens tjenstemandsorganisationer. Jeg ved ikke hvilke ønsker TFU vil møde med. Jeg ved derimod, at den ramme, vi skal forhandle indenfor er snæver. Et flertal i folketinget har sat den samlede lønstigning i hvert af de to næste aftaleår til højst 2 pct. i den offentlige sektor, udover dyrtidsreguleringen. Det er også en bestanddel i august-forliget, at de lavtlønnede skal tilgodeses i særlig grad. Der står også i august-forliget, at der skal udvises særlig tilbageholdenhed med lønstigninger for de højerelønnede.

Det er den ramme, vi har for vore forhandlinger. Jeg skal være den første til at indrømme, at den som sagt er meget snæver. Vor økonomiske situation har gjort den så snæver. Men jeg vil gerne understrege, at inden for denne ramme er der tale om frie forhandlinger. Jeg vil møde til de kommende forhandlinger med viljen til og med et oprigtigt ønske om, at det må lykkes for os at finde hinanden i et sæt af aftaler, som inden for de givne rammer er tilfredsstillende for begge parter. Jeg vil gøre mit til, at dette skal lykkes.

Jeg ønsker jer et fortsat godt repræsentantskabsmøde.

Udtalelse fra CO I repræsentantskabsmøde

»Repræsentantskabet beklager de politiske indgreb i den frie forhandlingsret dels gennem vedtagelsen af forlængelsesloven af 11. marts 1975 og dels gennem vedtagelsen af det såkaldte august-forlig i år, der på forhånd har afsat en meget snæver ramme for overenskomst- og aftalefornyelsen i foråret 1977.

Repræsentantskabet har forståelse for landets vanskelige økonomiske situation og er selvsagt indforstået med, at tjenestemændene på lige fod med landets øvrige borgere må yde deres bidrag til en sanering af økonomien og til en nedbringelse af den alt for store arbejdsløshed.

Repræsentantskabet kan give sin tilslutning til, at Tjenestemændenes Fællesudvalg under de givne vilkår søger at gennemføre normale aftaleforhandlinger med finansministeren, men skal disse forhandlinger lykkes, må alle indkomstgrupper behandles ens, således at statstjenestemændene ikke rammes i særlig grad, som det var tilfældet ved indgrebet i 1963. Forligspartiernes beslutning om indgreb over for priser og avancer må føres ud i livet, så der ikke sker yderligere udhuling af købekraften, ligesom taktreguleringsordningen må videreføres som en sikkerhedsventil.

Repræsentantskabet må med beklagelse konstatere at visse politikeres hetz mod de offentligt ansatte har været fortsat med uformindsket styrke i den forløbne periode. Ingen kan finde sig i en sådan ubegrundet vurdering.

Vi finder derfor anledning til at fastslå, at de offentligt ansatte udfører samfundsvigtige funktioner, og at deres antal alene bestemmes af omfanget af de opgaver, et flertal af befolkningen ønsker udført.

Repræsentantskabet har da også med tilfredshed konstateret, at flere fremtrædende politikere med statsministeren i spidsen gang på gang har afvist den usaglige hetz mod de offentligt ansatte. Alle ansvarlige politikere må imidlertid tone rent flag i dette spørgsmål, hvis man vil undgå helt at ødelægge arbejdsklimaet i den offentlige sektor«.

Vi står i en vanskelig økonomisk og politisk situation, hvor der er brug for al det sammenhold, vi kan mobilisere inden for arbejderbevægelsen.

Det gælder et forsvar for alle de goder, vi har erhvervet gennem generationers solidariske indsats: En arbejdsløshedsunderstøttelse, der står i et rimeligt forhold til lønnen, en fornuftig sygelønsordning, en god og forsvarlig behandling af de syge, invaliderne og de gamle, gratis behandling på gode og tidsvarende hospitaler, en god uddannelse af vore børn, et fornuftigt socialt sikkerhedsnet.

Alt det bekæmpes nu i fremskridtets navn. Javel, man skyder andre ting i forgrunden, frynser på velfærdssamfundet. Det er der mange – desværre også arbejdere – som lader sig lokke af. Men sandheden er, at det drejer sig om et massivt angreb på alle de goder, jeg lige har nævnt. Vi har brug for at stå sammen mod disse angreb og for at få fortalt de af vore kammerater, der har ladet sig forlokke, hvad sagen egentlig drejer sig om.

Men det drejer sig også om et forsvar for beskæftigelsen.

Jeg tror, vi alle kan indse, at vi slår vore arbejdspladser i stykker, hvis de varer, vi fremstiller, ikke

kan tage konkurrencen op med de varer, der produceres i andre lande.

Derfor må vi holde omkostningerne i ro. Det gælder også – men absolut ikke alene – lønomkostningerne.

Det er i alles interesse, at det sker. Ikke mindst i lønmodtagerens. Det er dem, der bliver hårdest ramt, hvis arbejdspladserne bliver lukket.

Derfor må vi være på vagt over for dem, der søger at fremkalde ulovlige eller overenskomststridige aktiviteter af den ene eller anden karakter.

De siger, at deres aktiviteter er vendt mod kapitalen eller kapitalisterne.

Men sandheden er, at de risikerer at ramme titusinder af arbejdspladser på den måde, som kan vise sig at være uoprettelig. At de underminerer fagbevægelsens styrke. Og at de direkte sigter mod at svække Socialdemokratiet.

Vi har aldrig bygget noget op ved den slags midler.

Det, vi har bygget op, det er nået gennem sammenhold inden for fagbevægelsen, sammenhold i Socialdemokratiet og sammenhold mellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet.

HUSK

Det er senest 1. februar du skal have sendt din anmeldelse til gruppeliv.

Den 17. december 1975 vedtog folkettingen efter flere års behandling og 3 genfremsættelser »Lov om arbejdsmiljø«, som træder i kraft den 1. juli 1977.

Den nye lov er i ordets egentligste forstand en rammelov. En lov med vide rammer for de kommende års udvikling af bedre arbejdsmiljøer. Rammerne skal udfyldes af arbejdsmarkedets parter i *sikkerhedsorganisationer* på virksomhederne, i *branchesikkerhedsrådene* og i *arbejdsmiljørådet*.

For mange af centralorganisationernes medlemmer vil disse betegnelser sikkert stå som lidt tågede begreber, og det kan måske derfor være på sin plads her at redegøre lidt for, hvad de egentlig dækker, og hvorledes vi kommer ind i billedet.

Men først:

Formål og område

Ved loven tilstræbes at skabe 1) et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, samt 2) grundlag for, at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål med vejledning fra arbejdsmarkedets organisationer og vejledning og kontrol fra arbejdstilsynet.

Ensformigt og forjaget arbejde

Se det lyder da nydeligt, især når man erindrer sig arbejdsministerens bemærkninger til lovforslaget, hvoraf det fremgik, at begrebet »et sikkert og sundt arbejdsmiljø tilsigter at give et væsentligt udvidet område for den udbedrende og forebyggende indsats, således at der nu bliver tale om ikke alene at yde beskyttelse mod fysiske helbredsskader men også de, som er af psykisk karakter«.

Som eksempler på psykiske lidelser nævnes de, som kan være opstået på grund af ensformigt eller forjaget arbejde.

Vi tror, at dette vil vække glæde hos de allerfleste af centralorganisationernes medlemmer. Den jernhårde rationaliseringsproces, som statsinstitutionerne i øjeblikket gennemløber, betyder netop en forjaget og ensformig tilværelse for statsinstitutionernes personale. Det har man ikke spekuleret så meget på tidligere – i hvert fald ikke arbejdsgiveren – og det må betegnes som et stort fremskridt, at man nu også tvinges til at tænke i de baner.

77 bemyndigelser til arbejdsministeren

Man læser derfor i en yderst positiv stemning videre i loven, men bliver derefter lidt bekymret, når man gang på gang i loven – konkret ikke mindre end 77 gange – bemærker, at mange betydningsfulde afgørelser vil det blive overladt til arbejdsministeren at træffe. Ikke fordi vi tillægger arbejdsministeren slette motiver i så henseende, men det kunne da være meget passende, hvis organisationerne og de øvrige parter på arbejdsmarkedet fik en finger med i spillet i de for dem så vitale problemer.

Her er det så, at *arbejdsmiljørådet* kommer ind, idet det af lovens § 66 stk. 1 fremgår, at arbejdsmiljørådet skal medvirke ved udarbejdelsen af de regler, der fastsættes af arbejdsministeren i henhold til bemyndigelse i loven.

Arbejdsmiljørådet består af 10 repræsentanter fra henholdsvis LO- og FTF-organisationer og 10 repræsentanter fra arbejdsgiverside samt 3 neutrale repræsentanter – en læge – en tekniker – og endelig en formand.

Branchesikkerhedsrådene

Et sikkert og sundt arbejdsmiljø kan jo være vidt forskelligt fra fag til fag. Hvor det for nogles område især drejer sig om støj, møg og røg, er det for andre som nævnt helt andre problemer, det drejer sig om. Man har derfor meget praktisk fundet det fornødent at samle behandlingen af problemerne for de forskellige fag i branchesikkerhedsråd med henblik på, at de regler, der gives, vil blive affattet på et sprog, som er forståeligt for branchen.

Der er således foretaget opdeling i 12 branchesikkerhedsråd, hvor centralorganisationernes medlemsområde naturligt vil falde ind under branchesikkerhedsrådet for undervisning – social og sundhedsvæsen – service og tjenesteydelser – transport og engroshandel – kontor og administration.

Branchesikkerhedsrådene vil blive repræsentativt sammensat med et ligeligt antal repræsentanter fra arbejdstagere og arbejdsgivere. *Sikkerhedsorganisationen – sikkerhedsrepræsentanter*

Medens branchesikkerhedsrådene er tænkt at skulle have en mere overordnet indflydelse på en eller flere fagområders sikkerhedsarbejde, er det de enkelte sikkerhedsrepræsentanter i de forskellige virksomheder og institutioner, der har problemerne inde på livet i det daglige. Reglerne er, at et hvilket som helst sted, hvor der er mere end 10 ansatte, skal der organiseres et sikkerhedsarbejde og vælges en sikkerhedsrepræsentant efter samme regler, der er gældende for tillidsmandsvalg inden for det pågældende overenskomstområde.

Sikkerhedsrepræsentantens opgave vil bl.a. blive at virke for et godt samarbejde mellem ledelsen og de ansatte i spørgsmål om sikkerhed og sundhed for de ansatte.

Det kan måske lyde lidt voldsomt med alle disse foranstaltninger, og man oplever endda også, at nogle trækker lidt på smilebåndet af dem.

Det er der imidlertid ingen grund til. Mange fra centralorganisationernes medlemsområde har f.eks. pådraget sig en dårlig ryg på grund af forkerte arbejdsstole og -borde, andre lider af konstant hovedpine som følge af forkert valgt gulv-, væg- og loftmaterialer. Plager, man imidlertid har affundet sig med ud fra den fredelige betragtning, at det nu en gang var en del af den pågældende arbejdsplads. Endvidere må vi ikke glemme de tidligere nævnte psykiske gener. Det bliver i første række sikkerhedsrepræsentantens og i sidste instans den nye arbejdsmiljølov, der skal forsøge at råde bod på de tidligere tiders forsyndelser på disse områder.

Sundhed før effektivitet

Nu er arbejdsmiljø mange ting. Det er f.eks. også, at arbejdspladsen er af en sådan art, at personalet ikke kun har tanken om at få arbejdsdagen overstået, så man snart kan komme hjem. Men her er vi ovre i trivselen på arbejdspladsen, og det har regeringen ikke ment, at det på nuværende tidspunkt var muligt at lovgive mere om, end det der allerede er sket gennem arbejdsbeskyttelsesloven.

Centralorganisationerne erkender da også, at der med den nye arbejdsmiljølov er sket en stor landvinding på området.

Blot må man så håbe, at der bevilges de nødvendige økonomiske midler til lovens praktiske gennemførelse, således at centralorganisationernes berettigede forventninger bliver indfriet om, at på fremtidens arbejdssteder går hensynet til den enkeltes sikkerhed og sundhed forud for effektivitet og produktivitet.

Lyspunkter i en mørk tid

Fælleskortene for tog og busser i hovedstadsområdet er blevet en langt større succes, end de fleste havde ventet.

Siden indførelsen af det nye kortsystem i april 1975 har DSB og HT solgt 1 million kort, enten netkort gældende for hele hovedstadsområdet eller fælleskort til fem zoner.

Det runde tal blev markeret ved en sammenkomst i dag, torsdag, på Københavns Hovedbanegård. Trafikminister Niels Matthiasen overrakte sammen med formanden for hovedstadsrådets trafikudvalg, bogmester Ib Juul, kortkunde nr. 1 million en gavecheck til køb af netkort for et helt år. Den heldige var afdelingsleder Otto Kargaard, Veddelev pr. Roskilde.

Til stede ved overrækkelsen var bl.a. generaldirektør Povl Hjelt, DSB og direktør K.N. Andersen, HT.

Ved markeringen af det runde tal kunne det konstateres, at især netkortene til en pris af 150 kr. om måneden har animeret til større brug af kollektiv trafik, foruden at de har medvirket til en mere hensigtsmæssig fordeling af opgaverne mellem de kollektive transportmidler i hovedstadsområdet.

D.v.s., at kortere rejser fortrinsvis foregår med bus og længere rejser med tog.

Stadig flere er blevet klar over de fordele, netkortet giver, og alene fra april til oktober i år steg salget med 26 pct. i forhold til året i forvejen.

DSB har som led i sin modernisering af godstransporten bestilt 50 container-bærevogne hos Scania-randers A/S.

Vognene er af europæisk standardkonstruktion, som specielt er udviklet til at befordre containere i bloktog.

Vognenes læsselængde er 18,4 meter. Det svarer til at tre containere af 20 fods længde kan beføres på samme vogn. Vognene kan også befordre to veksellad af noget større længde end containerne.

Leveringen af vognene påbegyndes i sommeren 1977 og afsluttes inden årets udgang. Vognene koster ca. 11 millioner kroner.

DSB har ligeledes bestilt et antal nye containere, og virksomheden vil således være rustet til yderligere transportopgaver.

Det er kunstneren Rasmus Nellemann, der har skabt det nye års DSB kalender. Og det har han gjort ved i grafik at vise nogle af de dagligdags ting og sager, som kan ses fra perroner og kupeer.

»Jeg har betragtet det som en dekorativ opgave. Og hvis jeg på bramfrit dansk skal sige, hvad jeg vil med den, må det blive noget i retning af: Luk dog øjnene op og lad være med at være sure. Der er så mange spændende ting lige ved siden af jer«.

Rasmus Nellemann, der er 55 år og bor i København, har i 20 år været medlem af Koloristerne og blev for et år tid siden optaget i Den Fri. Han har modtaget adskillige store legater og er af mange værdsat som en fremragende frimærkekunstner.

De seks motiver, der udgør kalenderen, vil senere blive fremstillet som plakatsérie.

Med venlig hilsen
DSB

Rejsetilbud fra DSB

12

Restorlov – Ferierejsetilbud til DSB ansatte

Til din restorlov er her et par gode tilbud på weekendture – extra ferie – mini ferie – hotelophold i København.

Weekendture fra 50 kr.

Tag med toget . . . ud på ekstra ferie i en weekend – eller forlænget weekend. Se, oplev og bliv kendt med en storby på et par dage.

DSB ansatte (med fripas) tilbydes ophold på weekendrejsemålene til ren hotelpris, også kaldet grundarrangement.

Vælg mellem Berlin, Prag, Lübeck Hamburg, Hartzten/Goslar, Hahnenklee, München, Wien, Bern, Amsterdam, Bruxelles, Paris, Stockholm, Finland/Helsinki, København, Ålborg, Århus og Bornholm.

Du køber et grundarrangement, der dækker det samme som weekendturen (÷ jernbanebilletten). Det vil sige 1,2,3 eller 4 hotelovernatninger med morgenmad, betjening og moms på de basishoteller, der er nævnt i programmet weekendture.

Pris pr. hotelovernatning i:

Berlin	75 kr.
Prag (2 overn.)	180 kr.
Lübeck	70 kr.
Hamborg	65 kr.
Goslar	70 kr.
München	85 kr.
Wien	65 kr.
Bern	70 kr.
Amsterdam	75 kr.
Bruxelles	65 kr.
Paris	55 kr.
Stockholm	85 kr.
København	50 kr.
Ålborg	50 kr.
Århus	60 kr.
Bornholm. Prisen fra Kh.	

Tillæg betales som angivet i programmet.

Yderligere oplysninger får du i programmet »weekendture«.

Ekstra ferie fra 35 kr.

Tag med toget . . . eller i egen bil til Vesterhavet eller Kattegat. Slap å og nyd et par dage eller mere, hvor luften er frisk og lugter af hav.

Vælg mellem de moderne feriehoteller i Bønnerup (Djursland), Hirtshals, Blokhus eller Fanø.

Du bor i ferielejlighed med entré, soveværelse, badeværelse, køkken og stue. Der er soveplads til 6 personer. På hotellet er indendørs svømmebassin. Specielt børnebassin. Sauna. Solarium med højfjeldssol. Kondirum. Bordtennis. Billard og TV-stuer. Legeland for de små. Restaurant og bar.

Pris pr. person og døgn 35 kr. (børn 18 kr.) Minimum 2 personer/2døgn.

Tillæg for havudsigt 5 kr. Fripas ordner du selv.

Med egen bil og færge over Storebælt er prisen 260 kr. for 2 personer og 2 døgnsovernatninger.

Programmet »ekstra ferie« giver yderligere oplysninger.

Mini ferie

Med egen bil til Sydslesvig, Holstensk Schweiz, Lübeck, Hamburg, Lüneburger Heide, Weserbergland, Harzen, Eisenberg og Schlitz-Hessen.

3 døgnsovernatninger i lejlighed på Ferienpark Hahnenklee i Harzen koster 520 kr. for hele familien (4 personer) inkl. færge over fugleflugtslinien.

Kommer du fra Jylland – bliver denne og øvrige priser 95 kr. mindre.

Se nærmere i programmet »mini ferie«.

Hotel i København fra 45 kr.

Skal du til møde, på kursus (DSB skolen) eller privat til København. DSB har hele året en række særdeles fordelagtige hoteltilbud. Pris pr. overnatning inkl. morgenmad er indtil d. 30.4.77.

45-50 kr. i værelse med håndvask

55-60 kr. i værelse med brusebad/toilet

65-70-80 kr. i værelse med bad/toilet

Og lidt mere på hotellerne Sheraton og Scandinavia.

Se nærmere i »DSB hoteltilbud«.

Går dine ønsker i anden retning tilbyder DSB rejsebureauerne også egne produkter i vinterrejser til Østrig, Schweiz og Italien. (Husk de specielle fripaspriser). Fest til fjells vinterferie i Norge. Teaterture til Leningrad og Moskva.

Besøgsrejser 2 gange om ugen til Kenya og Tanzania i Østafrika, samt rejser til Sydamerika. Eller måske en solferie med Stjernerejser eller Unisol.

Turen bestiller du i DSB rejsebureauet – eller på din station.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Indbinding af DLT

Ønskes Dansk Lokomotiv Tidende årgang 1976 indbundet, kan bestilling herpå sendes til foreningens kontor, Hellerupvej 44, 2900 Hellerup. Bestillingen skal være fremme senest 25. januar 1977. Prisen for indbindingen er 35,00 kr.

Regulariteten

Når en bil kommer på værksted, og ejeren omtaler uregelmæssigheder, sætter værkføren eller mekanikeren der skal lave vognen sig bag rattet og køre en tur for at stille en diagnose, så han kan angribe problemet og foretage den rigtige operation.

Selvom han har alle tekniske hjælpemidler til rådighed, undlader han aldrig denne køretur, fordi erfaringen har lært ham, at fejl og mangler bedre afsløres, når bilen er kørende, end når den er stationær.

DSB's store becostlige maskinpark har indtil projektet for driftsdepoter og vognopsyn barslede med overoptimistiske bedømmelser fået samme omhyggelige behandling. Eftersyn og velgeholdelse var i orden, hvorfor lokomotiverne da også var så driftssikre, at nedbrud faktisk var en uhyre sjælden forteelse og nærmest en sensation, når det forekom.

Men i løbet af 1 til 2 år er det lykkedes at ødelægge denne becostelige maskinpark så grundigt, at det, som afdelingschef E. Rolsted Jensen udtrykker det i DSB-bladet, ikke er nogen hemmelighed, at maskinnedbrud er den hyppigste årsag til driftforstyrrelserne.

Det er heller ingen hemmelighed, at der er en direkte forbindelse mellem lokomotivernes miserable tilstand og det glørværdige projekt, der hed driftsdepoter og vognopsyn. Hvis hukommelsen skulle svigte, kan man nemlig i projektet læse om, hvor driftssikre maskinerne var. Man kan læse, at det netop var denne driftssikkerhed, der fik teoriserende teknokrater til trods alle advarsler at manipulere med eftersyn og vedligeholdelse af maskinparken.

Er dette således ikke nogen hemmelighed, vil det sikkert være en hemmelighed for Rolsted Jensen og generaldirektøren, at i de snart 25 år, diesellokomotiverne har været i drift, er det ikke forekommet en eneste gang, at maskinnedbrud har haft sin årsag i, at bremsetraverser går på rammen, så maskinen ingen bremseevne har, og at klodserne splintres under bremsning, fordi de er slidt så tynde som papir. Det er ikke forekommet en eneste gang i ca. 25 år, at der er spillet hasard med sikkerheden på denne måde. Men talrige maskinnedbrud inden for de sidste par år kan skrives på denne konto.

Det har intet at gøre med, at materialet af hensyn til driftsøkonomien udnyttes meget intensivt, eller med korte omløbstider og videreførelse af regionaltogene ud over Sjælland. Og det har heller intet at gøre med lokomotivernes alder. Derimod har det en hel del at gøre med en total fejlvurdering af betydningen af omhyggelig eftersyn og efterfølgende udbedring af opdagede fejl og mangler.

Men nu skulle der være en mulighed for forbedring af regulariteten. »Det erkendes åbent i DSB's ledelse, at situationen har udviklet sig i uheldig retning, og en arbejdsgruppe er nedsat til hurtigt at komme med løsninger. Det står nemlig helt klart, siger Rolsted Jensen, at DSB ikke kan acceptere den seneste tids udvikling. DSB kan ikke leve med de nuværende forhold«.

Men når man ser på de aktiviteter, man påtænker iværksat og sammenholder dem med de modrettede aktiviteter i projektet for driftsdepoter og vognopsyn, er det helt åbenbar, at det, der blev præsenteret som en besparelse ved projektets afslutning med hensyn til eftersyn og vedligeholdelse, nu kan

præsenteres generaldirektøren som et overordentligt dyrt eksperiment, som tilmed spolerede regulariteten i toggangen.

Hertil kommer, at den angstfønemmelse, lokomotivpersonalet havde, når de mødte til tjeneste under krigen og ikke vidste om de kom hjem igen, også gør sig gældende i dag, når de siger farvel til konen og møder til tjeneste.

Forholdene svarer nemlig til, at man vil sige til en luftkaptajn, at han skal sætte sit fly i luften uden kontrol af apparater og instrumenter, uden eftersyn af flyets balance, understel, højderor, sideror, bremssystem o.s.v. Det er helt givet, at en mængde fly ville styrte ned, hvis man omgik sikkerheden så letsindigt. Ved DSB styrter maskinerne naturligvis ikke ned, men de brækker ned for et godt ord, fordi de sendes ud på strækningerne uden eftersyn.

Det kan lokomotivpersonalet ikke acceptere. Eller lad det være sagt klart og tydeligt, vi vil ikke acceptere det mere. Kan argumentet, trods al snak om samarbejde, stadig ikke hamle op med ledelsens følelseskolde foragt for alle advarsler, må vi opfordre organisationen til at få andre instanser uden for DSB til at interessere sig for problemet.

S. Juul Madsen

Besøg hos SAS

14

25 lokomotivmænd, enkelte med familiemedlemmer, havde efterkommet Kh og Gb afdelingers invitation til at se SAS'ses værksteder indefra.

Ved portvagten på Amager Strandvej blev vi modtaget af en SAS-repræsentant, Kjeld Petersen, som til daglig har sit arbejde i produktionsteknisk afdeling, men som ved siden af, åbenbart, havde rundvisning i SAS som hobby, og vi konstaterede også hurtigt, at Kjeld Petersen var særdeles kyndig.

Vi begyndte i hjul- og bremseværkstedet hvor hjulnarv, bremsetromler samt kæmpestore dæk til flyenes landingshjul stod pænt sorteret. Indledningsvis fortalte Kjeld Petersen forskellige facts om Scandinavian Airlines System, eller SAS som foretagetet jo kaldes i daglig tale.

Udviklingen i SAS tog for alvor fart efter 2. verdenskrig, og i dag andrager rutenettet 325.000 km og man beforder på årsbasis ca. 7.000.000 passagerer, hvilket betyder, at hver passager statistisk flyver ca. 1000 km. I København beskæftiger SAS ca. 5.000 mennesker, heraf ca. 1.800 i teknisk afdeling ved vedligeholdelse m.m. I hele SAS er det samlede antal beskæftigede ca. 15.000.

SAS'ses største flytype er B-747, populært kaldet jumbo-jet. Den har fire motorer, som hver udvikler 50.000 HK, som udøver et tryk på 21.300 kg. Den forbruger 15.600 liter brændstof pr. time og medfører brændstof nok til 9.500 km. non-stop flyvning. Marchhastighed ca. 800 km. i timen. Normalt flyves i højder omkring 12.000 meter, hvilket giver den mest økonomiske og problemfri flyvning. B-747 har plads til ialt 383 passagerer, fordelt med 32 på første klasse, og resten på turistklasse. I tilknytning til

Som det ses, blev der undervejs også tid til at hvile benene. Her på 1. klasse i 747'eren.

første klasse findes en salon med plads til 8 passagerer. Der er god plads overalt og under flyvningerne viser man film af forskellige slags. Det kræver en besætning på 18-3 i cockpittet og 15 i kabinen til at betjene disse mange passagerer.

DDRS varetager rengøringen i flyene, bl.a. også i cockpittet, og trods de mange instrumenter nærer man ikke her den samme paniske frygt som i DSB, for at lade dette arbejde udføre af udenfor stående. Også den nødvendige vedligeholdelse gør man meget ud af, ikke mindst fordi det har vist sig, at snavsede skrog øger brændstof-forbruget med ca. 10%. På den konto må der være mange penge at hente for DSB!

Det siger sig selv, at hangarerne skal være store for at kunne rumme typer som B-747 og DC-10. Helt nøjagtig er den hangar der bruges til dette formål 110×80×26 meter.

På det tidspunkt hvor vi aflagde besøg, sidst på eftermiddagen, var der kun et fåtal servicemekanikere beskæftiget, idet det meste arbejde i værksteder og hangarer foregår indenfor normal arbejdstid.

Desværre fik vi ikke adgang til

instrumentværkstedet, idet man her iagttaget en helt speciel procedure med hensyn til pinlig renlighed for at udelukke støvpartikler og andet der kan ødelægge de fintfølede flyinstrumenter. De vigtigste instrumenter er indkapslet i såkaldte Blackboxes. Kjeld Petersen fortalte, at de mennesker som arbejder her, er meget dygtige, f.eks. regner man med en uddannelsestid for en gyromekaniker på mellem 5-7 år. Generelt gælder overalt i værkstederne, at hver mand har sit sæt værktøj + værktøjstavler med special-værktøj til alle funktioner, og det overvåges meget nøje at alt værktøj er på plads efter reparationerne.

En ting vi hæftede os ved var den pinlige orden og renlighed der herskede overalt. Her vil jeg for DSB's vedkommende sammenligne med S-togsværkstederne i Tåstrup.

I værkstederne i Kastrup foretages normalt de eftersyn som kan klares indenfor et døgn, mens de større eftersyn samt totaladskillelse foretages i Stockholm. Totaladskillelse svarer til 900.000 km eftersyn, og flyene er nul-stillet, d.v.s. klassificeret som nye fly, når de

kommer ud fra et sådant eftersyn.

I Oslo foretages navnlig eftersyn af DC-9, men endvidere er SAS indgået i noget som kaldes KSSU samarbejde med tre andre flyelskaber, nemlig KLM, SAS, Swiss Air og UTA, om totaleftersyn af enkelte flytyper såsom DC-10 og B 747 i Holland. Men i øvrigt er eftersynsterminerne bygget op på samme måde som i DSB, dog med den forskel, at man går ud fra antal flyvetimer i stedet for km. Endvidere praktiserer man ved almindelige eftersyn, at man den ene gang efterser bagbords side og ved næste eftersyn styrbords side af flyet.

SAS opererer med en reservebudsbeholdning på ca. 160 mill. kr. Eksempelvis koster en motor til en DC-10 ca. 6. mill. kr., så det siger sig selv, at alt bliver nøje afprøvet og genbrugt i så vid udstrækning som mulig. I sagens natur sætter man dog sikkerheden meget højt, og man har formelig en kassationsafdeling, bestående af ingeniører og kvalificeret mandskab, som skånselsløst kasserer dele af flyene som man ikke 100% kan stole på.

I øvrigt har alle primære komponenter et partnummer og det hele køres på EDB, således at man kan følge, hvor mange gange en reservedel bruges før den til sidst kasseres.

Et nyt dæk til et landingshjul koster 3.500 kr. og holder til 60-80 starter og landinger. Til gengæld kan det belægges med slidbane op til 4 gange. En sådan regummiering koster 600 kr. Mærkeligt nok forekommer det største slid under starterne. Flyene er forsynet med skivebremser, hvis indmad holder til ca. 500 opbremsninger før de skal udskiftes. Bremserne er hydrauliske, og forsynet med køleribber for at nedsætte den enorme varmeudvikling, men endvidere bruger man

»flapsene« d.v.s. de bevægelige dele af vingerne, til opbremsningerne og yderligere kan man, når farten er nede på 100 km i timen, reversere motorerne. Dette foregår ved hjælp af et bremseskjold som er anbragt i motorernes bagende, når dette lukkes næsten til, ændres jetstrømmen fremefter og medvirker til at nedsætte flyets fart.

Som nævnt gennemgås alle metaldele jævnlige for at forebygge metaltræthed, og dertil har man forskellige hjælpemidler, stort set de samme som også DSB anvender, som f.eks. påsmøring af et stof (rødt) og senere afvaskning med et andet stof, som dog efterlader spor af det røde stof i eventuelle revner. Endvidere bruger man magnetisk eller fluorafprøvning. Skrog, planer og andre større dele er nittet sammen, idet disse ting til en vis grad skal kunne arbejde, f.eks. er vingerne i stand til at bevæge sig en meter op og ned.

I SAS gør man meget for at bevare den høje moral blandt de tekniske medarbejdere med hensyn til arbejdets udførelse. Det må jo også erkendes, at der er sket adskilligt siden Ellehammer startede sine forsøg ude på Amager Fælled, et moderne fly er et vidunder af teknik. SAS'ses nyeste version, B-747 Kombi, som er beregnet til både passagerer og fragt, har motorer der er ligeså store som kroppen på den navnkundige DC-3'er.

Det var nogle meget interessante timer vi tilbragte i hangarerne, og der kunne skrives endnu mere om dette besøg, hvilket vi af pladshensyn nok må afstå fra, men den afsatte tid blev væsentlig overskredet, hvilket fik Kjeld Petersen til at sige, at det var meget længe siden han havde haft så interesserede og vide-begærlige tilhørere.

F.E. Horn

Fra landet

Det var i gangen ned til remisen. Jeg gik hurtigt forbi ham, men standsede op og gik tilbage igen.

»Davs med dig, jeg kunne ikke rigtigt huske hvor jeg skulle placere dig«.

Lidt kejtet sagde han, at det sku også snart var mange år siden vi sidst havde set hinanden.

Han var kørende ekstrahåndværker, de sidste år under, og 3 år efter krigen; en underlig, men også en god tid.

Jeg kikkede lidt forbavset på ham.

Det er da ikke en tid nogen af os ønsker tilbage.

Næh, sådan var det ikke ment, men vi var i arbejde og tjente godt.

Tiden gjorde, at vi også, midt i alt det triste, havde mange sjove timer sammen. Vi var sådan tættere på hinanden.

Vi gik ud i »tutten« og satte os.

Så grinede han lidt forlegent, og sagde »det er din tur – jeg skal ha' en med savsmuld«.

Da jeg kom hen til disken, var det som jeg så de »berygtede hvedeknopper«, som den gang kaldtes Wienerbrød.

»Hvad laver du ellers nu?« spurgte jeg. Og så fortalte han hvordan det var gået.

Først om skuffelsen, da han blev fyret fra DSB, hvor han havde været meget glad for at være.

Så nogle år på B&W, som også havde været en god arbejdsplads hvor han kunne have været endnu, hvis ikke der var kommet lidt knaster i ægteskabet.

Han sagde jobbet op; tog ud og sejle som fyrbøder og smører i et par år.

» Stillingsvurdering «

16

Det var svært at begynde på en frisk da han afmønstrede. Som han sagde »man nød jo livet, og jeg var »barbenet« da jeg kom hjem«.

Men det gik, og et par år efter, nyt ægteskab, og to børn i tilgift.

Alt så lyst og godt ud til det forbandede narko dukkede op, og knægten røg på den.

Han er sku sådan en rar dreng, men – ja du – vi blev først rigtigt klar over det, da politiet kom en aften og fortalte os, hvad han havde rodet sig ind i«.

Det har været en svær tid for os – en stor belastning, også mellem »den lille« der hjemme og mig.

Med bebrejdelser og anklager, og hvad ved jeg.

Måske også lidt for mange bajere, når jeg var helt nede.

Men vi holdt ud, og knægten er sku frisk igen. Han er en god dreng, og det går fint med hans uddannelse.

Og så kom det altså, det vi frygtede – det værste.

Sedlen med, at der ikke var mere arbejde til mig.

Den aften sagde vi ikke meget til hinanden.

Han kiggede ud ad vinduet.

Der gik et stykke tid før han igen begyndte at tale.

»Det er sku et nervepres« sagde han. Det er ikke bare det med mønsterne, du – men vi går hinanden på.

Han sad lidt og så sagde han »det er godt vi har to dejlige unger der kan hjælpe os, du ved, det der med at holde humøret oppe«.

Vi rejste os og gik ud – han smilede lidt, da han sagde at det havde været dejligt at være her igen – håbet om at kunne blive – næh – men det kunne jo være der var en chance.

Vi sagde hurtigt farvel til hinanden, jeg skulle jo passe mit job – han – skulle bare hjem og vente.

Der går rygter om, at du har tilbudt, at overtage jobbet som Generaldirektør, uden at skifte lønramme?

Den er rigtignok! nu har jeg ligeså længe, jeg har været ved jernbanen været vidne til, at andre personalegrupper ville køre mit futtog i en lavere lønningsklasse; så var det, at jeg tænkte, at jeg har sku altid gerne villet være Generaldirektør, og når andre kan vise deres mindreværdskomplekser og brødnid så åbenlyst frem som tilfældet er, så kan jeg sku osse; og ydermere ligger mit tilbud om løntrykkeri uden for LO's område!!!

Tror du, at du kan klare den?

Ja!!! temmelig sikkert, der er folk nok til at hjælpe med det økonomiske, og hvad det personalemæssige angår, kan det kun blive bedre; skulle der så være nogen der mugger, kan vedkommenes stilling jo altid sættes til udsalg for en i en

lavere lønramme, for dem der har ambitioner og evner nok til at bestride jobbet nogenlunde, og se det skaber økonomisk gevinst, at spare, Øh! jeg mener rationalisere de høje lønninger væk.

Det lyder meget godt, men hvad med vore egne!!!

Du mener lokomotivmændene? Jo ser du, det har jeg tænkt på. Det er efter min mening sådan, at det, at lege med futtog, er en hobby, og så er det, jeg kom til at tænke på, at de fleste hobbies jo faktisk koster den udøvende penge, så derfor skulle alle der kunne komme i betragtning, hvad dette angår, have lov til at betale for det. Det være sig lokomotivfører, assistenter, overassistenter og portører, der har med rangering at gøre.

Alt dette og meget mere, skulle vel nok kunne rette op på økonomien!!!

De fleste kan glæde sig over, at selvangivelsen bliver langt mere overskuelig.

Den ny, forenkede selvangivelse samler hele opgørelsen af indkomst og formue på en side – side 3. Overfor på side 2 findes vejledningen til de enkelte rubrikker for indkomst- og formueopgørelsen.

Side 1 indeholder en almindelig orientering om den ny selvangivelse og om hvilke skatteydere, der skal bruge den. På side 4 skal angives særlige beløb, fx. evt. særlig indkomst, og der gives visse praktiske oplysninger. Det er også på side 4, man skal skrive selvangivelsen under.

Den forenkede selvangivelse sendes i to versioner:

Blanket S 13 skal benyttes af alle mænd, af ugifte kvinder, og af kvinder, der kun har været gift i en del af indkomståret 1976. Hertil hører et skema S 13 A, som kan benyttes, hvor der ikke er plads i selvangivelsesens rubrikker. Husejere får tillige ejendomsskema.

Blanket S 14 skal benyttes af kvinder, som har været gift i hele 1976 og har haft særskilt indkomst.

Det må bemærkes, at gifte kvinder, der har haft særskilt indkomst, nu på deres *egen* selvangivelse skal gøre fradrag for egne udgifter til forsikring, børneopsparing og selvpensionering, til indekstrakter, til pensionsordning med fuld fradrag, samt til underholdsbidrag, aftægt m.v.

Blanketter til særlige opgørelser – fx. af befodringsudgifter – kan rekvireres hos skattemyndighederne.

Kvinde, der har været gift i hele 1976 og som ikke har haft særskilt indkomst, kan nøjes med at indsende en såkaldt hustruerklæring, blanket S 1 la, hvori de erklærer ikke at have haft særskilt indkomst i 1976.

I. Fuldt fradragsberettiget del af rejse-/befodringsgodtgørelse fra arbejdsgiveren

Under selvangivelsernes punkt 1, nederst, kan lønmodtagere fuldt ud uafhængigt af det faste lønmodtagerfradrag fradrage godtgørelser fra arbejdsgiverne efter følgende regler:

Der kan anføres rejse- og befodringsgodtgørelser, der er beregnet med f.eks. et beløb pr. rejsedag eller pr. kilometer. Derimod kan faste tilskud, der gives uden hensyn til hvor store udgifter, man faktisk har haft, ikke fradrages under punkt 1.

Det beløb, der opføres under selvangivelsernes punkt 1, kan ikke overstige den faktiske udgift ved rejse eller befodrning.

Overstiger udgiften derimod den modtagne godtgørelse, kan den dokumenterede merudgift i stedet fradrages under lønmodtagerfradraget efter de almindelige regler, der her gælder.

Under punkt 1 kan således også fradrages de nævnte godtgørelser fra arbejdsgiveren, hvor der er tale om befodrning mellem skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdssteder for samme arbejdsgiver.

Ved »rejse« forstår i denne sammenhæng rejser udover den kommune, hvori det sædvanlige arbejdssted ligger, – dog mindst 4 km fra dette. Rejse anses dog altid at foreligge, når den pågældende må tage ophold mere end 15 km fra sit normale arbejdssted, eller han som led i sit arbejde har tilbagelagt mindst 30 km i løbet af den pågældende dag. De nævnte ophold behøver ikke at være forbundet med overnatning.

D. Ydelser der holdes udenfor indkomstopgørelsen.

Ved offentlige hverv medregnes dagpenge og diæter samt køre-, time- og sejlpenge som hovedregel ikke i indkomstopgørelsen (jfr. statsskatteovens § 5d)

II. Det faste lønmodtagerfradrag eller fradrag for faktiske udgifter i stedet for (Selvangivelses punkt 4).

Det faste lønmodtagerfradrag udgør 20 pct. af lønnen m.v., dog højst 2.000 kr.

Såfremt lønmodtageren ønsker at fradrage de faktiske udgifter til befodrning, udgifter til arbejdstøj, værktøjspenge m.v., samt udgifter til fagforeningskontingent og arbejdsledsløshedskasse i stedet for det faste lønmodtagerfradrag, fordi det samlede beløb hertil overstiger 2.000 kr., kan dette gøres efter følgende regler, punkterne A-G.

A. Befodringsudgift mellem hjem og arbejdsplads.

Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, der sambeskattes med ham, kan blive befodret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fratrækkes på selvangivelsen, selvom befodrningen ikke sker daglig, efter følgende regler:

- Kun den del af de samlede udgifter i et indkomstår, der overstiger 1.100 kr., kan fradrages. Da fradrag kun kan foretages, hvis fradragsbeløbet udgør 100 kr. eller derover, vil det sige, at befodringsudgifter på indtil 1.199 kr. ikke giver adgang til fradrag, mens befodringsudgifter på 1.200 kr. giver adgang til fradrag af 100 kr.
- Udgiften ved brug af eget befodringsmiddel opgøres efter nedenstående kilometertakster.

Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Kilometertakster:

Automobiler, motorcykler og Kabinescootere 53 øre pr. km
Knallerter 20 øre pr. km
Alm. cykler 20 øre pr. km
og højst 280 kr. for et år.

- c) Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fratrage den del af den faktiske befordringsudgift, der overstiger normal befordringsudgift.

B. Befordringsudgifter, der er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder, kan fradrages med det faktiske afholdte beløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt den skattepligtige har haft 2 eller flere arbejdssteder uden for sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed.

C. Fagforeningskontingenter

Kontingenter til faglige organisationer og arbejdsløshedsforsikring kan fradrages med de faktisk betalte beløb.

Dog skilles den del af kontingenten, der går til gruppelevsforikring, ud og bringes til fradrag efter 3.000 kr.s reglen på selvangivelsens punkt 5. D.v.s., at man – uanset man benytter det faste lønmodtagerfradrag og derfor ikke særskilt trækker kontingenter fra – kan gøre fradrag for gruppelev under punkt 5.

Kontingentandelen til foreningen var i 1976, 669 kr.

Dette beløb kan fradrages under punkt 4 i stedet for det faste lønmodtagerfradrag.

D. Fortæringsudgifter.

1. Dobbelts husførelse.

Der kan indrømmes skatteydere, som på grund af erhverv midlertidigt opretholder dobbelt husførelse, et fradrag for merudgifter til kost og bolig. Hvor skatteyderen bor ved arbejdsstedet under pensionsforhold eller ved privat indkvartering eller tilsvarende, indrømmes fradraget uden dokumentation med 200 kr. ugentlig

3. Natpenge

Natpenge til tjenestemænd og andre offentligt ansatte medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Da natpenge imidlertid fastsættes af Finansministeriet, således at halvdelen gennemsnitligt kan anses at medgå til dækning af ekstraudgifter som følge af natarbejde, kan et hertil svarende beløb fradrages. Har den pågældende alene fast stationssted, kan fradraget dog ikke overstige 1.500 kr. årligt.

En lokomotivfører har ved landsskatteretten fået medhold i, at i forbindelse med strækningsskørsel, var han berettiget til at fratrage det halve af natpengene.

F. Uniform og andre krav om særlig arbejdsdragt.

For statstjenestemænd og dermed ligestillede skal som skattepligtig indkomst opføres årligt 320 kr. som værdien af evt. fri uniform.

For statsbanernes maskinarbejdere og remisearbejdere samt remisearbejderaspiranter og ekstrarbejdere ansættes værdien af gratis beklædningsgenstande til årligt 200 kr.

Eventuel godtgørelse eller tilskud til anskaffelse af uniformer for tjenestemænd skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Sådanne tilskud antages dog kun at dække

den faktiske merudgift, og det gælder for alle skatteydere, der skal holde sig selv med uniform i den daglige tjeneste, at de i den skattepligtige indkomst kan fradrage den merudgift, de påføres ved pligten til at bære uniform; dette gælder uanset om de modtager uniformstilskud.

III. Fradrag for forsikringer, opsparingsordninger m.v.

Den enkelte lønmodtager fradrager ikke eget bidrag til pensions- eller forsikringsordninger, hvortil bidraget er tilbageholdt af arbejdsgiveren, og som er led i ansættelsen. Denne regel gælder også løbende ATP-bedrag.

Bidragene til pensioner er nemlig fradraget allerede i arbejdsgiverens opgivelse af lønnen til skattemyndighederne.

Frdrag inden for 3.000 kr.s reglen – selvangivelsens punkt 5:

Under dette punkt fradrages indbetalinger til følgende ordninger i 1976:

1. præmier til livsforsikringer med kapitaludbetaling.
2. indskud på børneopsparings- og selv pensioneringskonti.
3. kontingent til fortsættelsesygekasse, præmier til syge- og ulykkesforsikringer, der ejes af den forsikrede, samt frivillige bidrag til dagpengesikring ved sygdom eller fødsel for personer med anden erhvervsindtægt end løntægt.
4. præmier til renteforsikring og pensionskasse, hvor der er valgt begrænset fradragsret. Selv om ordninger af denne art er led i ansættelsesforhold, og arbejdsgiveren betaler bidrag hertil, betragtes den samlede indbetaling dog som lønindtægt for den pågældende lønmodtager.

PERSONALIA

Ansæt som lokomotivassistenter 8. lrm. pr. 1/11-1976.

Lokomotivassistenter p.

E.P. Steffensen, ddt Kh i ddt Kh.

S.E. Warrer, ddt Kh i ddt Kh.

O. Lindh, ddt Kh i ddt Kh

B.J.S. Sørensen, ddt Kh i ddt Kh.

G.H. Jensen, ddt Kh i ddt Kh

P. Krogholdt, ddt Kh i ddt Kh.

A.K. Tredal, ddt Kh i ddt Kh

P.F. Jørgensen, ddt Kh i ddt Kh

P.D. Poulsen, ddt Kh i ddt KH

J. Rasmussen, ddt Kh i ddt Kh

J.C.V. Brunsted, ddt Kh i ddt Kh

S.C. Ovesen, ddt Kh i ddt Kh

E.J. Larsen, ddt Kh i ddt Kh

K.G. Sørensen, ddt i ddt Kh

K. Skou Hansen, ddt Kh i ddt Kh

P.T.J. Bøgelund, ddt Kh i ddt Kh

J. Bertelsen, ddt Kh i ddt Kh

C.A. Wulff-Høyer, ddt Rf i ddt Rf

T.B. Christensen, ddt Kh i ddt Kh

Forfremmet til lokomotivfører (13 lrm.) pr. 1/11-1976.

Lokomotivassistenter (10. lrm.)

P.O. Hornbæk, ddt Hgl i ddt Hgl.

F.L. Ovesen, ddt Ar i ddt Ar.

E.H. Pedersen, ddt Ar i ddt Ar.

F. Jørgensen, ddt Ar i ddt Ar.

Forfremmet til lokomotivfører (13. lrm.) pr. 1/12-1976.

Lokomotivassistenter (10. lrm.)

S.B. Geisler, ddt Fa i ddt Fa.

F.R. Mølgaard, ddt Fa i ddt Fa.

A.R. Jensen, ddt i Hg i ddt Hg.

K.K. Christiansen, ddt i Gb i ddt Gb.

Forfremmet til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1/11-1976.

Lokomotivfører (13. lrm.)

A. Bentsen, ddt Fa i ddt Fa

E.F.V.H. Warming, ddt Fa (Kd) i ddt Fa (Kd).

B.C.N.J. Kubel, ddt Gb i ddt Gb.

Forflyttelse pr. 1/12-1976.

Lokomotivfører (13. lrm.)

J. Nilsson, ddt Gb ddt Hgl.

J.E. Thomsen, ddt Gb i ddt Hgl.

A.A. Elk, ddt Gb i ddt Hgl.

B. Stiller, ddt Gb i ddt Hgl.

T.T.M. Michaelsen, ddt Gb i ddt Hgl.

L.T. Larsen, ddt Gb i ddt Hgl

J. Pedersen, ddt Gb i ddt Hgl

Afskediget pr. 30/11-1976.

Lokomotivassistent (8. lrm.)

J.I. Madsen, ddt Gb

Afskediget pr. 30/11-1976. p.g.a. svagelighed.

Lokomotivfører (15. lrm.)

K.L. Olesen, ddt Ng.

Afskediget pr. 30/11-1976. Efter ansøgning – svagelighed.

Lokomotivfører (15. lrm.)

H.B. Madsen, ddt Hr.

Afskediget pr. 30/11-1976. p.g.a. svagelighed.

Lokomotivfører (17.lrm.)

J.S. Pedersen, ddt Hgl.

Afskediget pr. 31/12-1976. p.g.a. svagelighed.

Lokomotivfører (17. lrm.)

O. Kjeldahl, ddt Ar.

Afskediget pr. 31/1-1977. Efter ansøgning.

Lokomotivassistent (8. lrm.)

J. Bendixen, ddt Gb.

Navneændring

Lokomotivfører (17. lrm.)

M.K. Nielsen, ddt Pa til M. Kjær-Nielsen.

Dødsfald

pens. lkf. Jørgen Stevn Pedersen, Hgl, død d. 7/12-1976.

pens. lkf. Poul Andersen, Fa død d. 2/12-1976.

pens. lkf. Axel Ludvig J. Sell, Ng død d. 11/12-1976.

pens. lkf. Svend Willy Kristensen, Fa, død d. 12/12-1976.

pens. lkf. H.H.T. Lykkeberg, Ro, død d. 19/11-1976.

pens. lkf. R. Rasmussen, Ar, død. d. 1/11-1976.

Helsingør

Helsingør afdeling afholder generalforsamling tirsdag d. 25/1-1977 kl. 14.30 i Helsingør's stationsmødelokale.

Afdelingen ser gerne et stort fremmøde af afdelingens pensionister.

Med venlig hilsen og ønske om et godt nytår.

Bestyrelsen

Odense

Odense afdeling afholder ordinær generalforsamling i mødelokalet ved driftsdepotet søndag den 30. januar 1977 kl. 9.45.

Afdelingens pensionister indbydes, nærmere oplysninger på tlf. 11.59.09 eller på opslaget ved driftsdepotet.

Afdelingsbestyrelsen

Nyborg

D.L.F. Nyborg afdl. afholder ordinær generalforsamling tirsdag d. 25/1-1977 kl. 15.00 på Missionhotellet.

Dagsorden i følge lovene.

Efter generalforsamlingen serveres der gule ærter, 1 øl + 2 snaps, for kun 30.00 kr.

Pensionister inbydes venligst, og tilmelding til spisningen kan ske på listen i opholdsstuen, og på lft. 31.27.70 – 31.22.53.

Indtegningen slutter fredag d. 21/1-1977 kl. 18.00.

P.B.V.

A.K. Johansen

Fredericia

Fredericia afdeling afholder generalforsamling på hotel Landsoldaten torsdag d. 27/1-1977 kl. 14.30.

Pensionister der er interesserede i kammeratligt sammenvær efter generalforsamlingen bedes skrive sig på listen, der bliver ophængt på stuen, eller ringe til kassereren tlf. 92.46.37.

Prisen er ca. 40.00 kr.

Bestyrelsen

Opmærksomhed frabedes

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. P.T.O. Christensen, Fa

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. P. Dahl Jørgensen, Næ

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. W.S. Petersen, Gb

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes vanligst.

lkf. P.S. Henriksen, Rd.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. P.T. Kokholm, Ar

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. H.P. Rasmussen, Es.

Tak

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved min kære mand, lokomotivfører Jørgen Stevn Petersens død og begravelse. Tak for fanens tilstædeværelse.

Irma Stevn Petersen

DEN FILOSOFISKE TEGNER

Mrk. Borg blev vist lidt stød,
straks kunne se, at
hendes karnevalsdragt
forestillert pristaslskruen
uden
ende

